

ارزیابی کارایی اردک به عنوان عامل بیولوژیک بر تنوع و تراکم علف‌های هرز در کشت توأم (*Oryza sativa L.*)

محمود محمدی^۱، همت‌اله پیردشتی^{۲*}، قاسم آقاجانی مازندرانی^۳ و سید یوسف موسوی طغانی^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۰۱/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۱/۰۷/۰۱

چکیده

به منظور ارزیابی اثر تراکم اردک در مزارع برنج (*Oryza sativa L.*) بر تنوع و تراکم علف‌های هرز، آزمایشی در سال زراعی ۱۳۹۰-۹۱ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری اجرا گردید. این آزمایش به صورت کرت‌های خردشده در قالب طرح بلوك‌های کامل تصادفی در چهار تکرار به اجرا در آمد. در این آزمایش عامل اصلی تعداد اردک در سه سطح (شامل شاهد، ۴۰۰ و ۸۰۰ اردک در هکتار) و عامل فرعی رقم برنج در سه سطح (شامل طارم به عنوان رقم محلى، شیرودی و قائم به عنوان ارقام اصلاح شده) بودند. نتایج حاصل از تجزیه واریانس بیانگر اختلاف کاملاً معنی‌دار تعداد اردک، رقم و برهمکنش آنها از نظر تراکم علف‌های هرز اویارسلام (*Cyperus ssp.*)، قاشق‌واش (*Lemna minor L.*)، سوروف (*Echinochloa crus-galli L.*)، آزو لا (*Alisma plantago-aquatica L.*)، عدسک آبی (*Azolla pinata R.Br.*) و عملکرد شلتوك ارقام برنج بود. نتایج نشان داد که کمترین میزان تنوع و تراکم علف‌های هرز به ترتیب مربوط به تراکم ۸۰۰ و ۴۰۰ اردک در هکتار بوده است. در میان ارقام مورد بررسی در این آزمایش، رقم طارم دارای کمترین و رقم قائم دارای بالاترین میزان تنوع و تراکم علف‌های هرز بودند. بالاترین میزان تراکم علف هرز اویارسلام بذری در شاهد (بدون اردک) و در رقم قائم (۶۷ بوته در متر مربع) مشاهده شد که نسبت به تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار حدود ۹۷ درصد افزایش یافته بود. بالاترین عملکرد شلتوك در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار به ترتیب در ارقام شیرودی (۳/۵ تن در هکتار)، قائم (۴/۳ تن در هکتار) و طارم (۳/۶ تن در هکتار) بدست آمد که نسبت به ارقام شیرودی (۴/۱ تن در هکتار)، قائم (۴) تن در هکتار) و طارم (۲/۹ تن در هکتار) در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار به میزان ۲۳، ۲۷ و ۲۰ درصد بالاتر بود. در مجموع نتایج نشان داد که در شرایط آزمایش حاضر، رقم طارم و تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار با کمترین میزان تنوع و تراکم علف‌های هرز برتر از سایر ارقام و تراکم‌های مورد بررسی در این آزمایش بودند.

واژه‌های کلیدی: آزو لا، اویارسلام، سوروف، عدسک آبی، عملکرد شلتوك

اهمیت مطالعات بیولوژیکی در مدیریت علف‌های هرز، از جمله موضوعاتی است که کمتر مورد توجه محققان علف‌های هرز قرار گرفته است (Morin et al., 2009). در همین زمینه مدیریت مناسب و کارآمد علف‌های هرز تا وقتی که روابط ابتدایی و پایه‌ای بین گیاه زراعی و علف هرز شناخته نشود، شکوفا نخواهد شد و روش‌های مناسب کنترل و مدیریت علف‌های هرز، وابسته به شناسایی و تراکم آنها در مزارع کشاورزی می‌باشد (Macfadyen et al., 2009). اصطلاح کنترل بیولوژیکی بیانگر بهره‌گیری از دشمنان طبیعی (انگل‌ها، مهاجمین و عوامل بیماری‌زا) برای مقابله با علف‌های هرز، جهت کاهش جمعیت این عوامل خسارت‌زا تا حد آستانه اقتصادی می‌باشد (Frei et al., 2007). استفاده از کنترل بیولوژیک برای تنظیم تراکم علف‌های هرز، علاوه بر صرفه اقتصادی، از لحاظ محیطی نیز یک

مقدمه

یکی از مشکلات بسیار مهم در تولید محصولات کشاورزی، وجود علف‌های هرز به عنوان عامل مهم در کاهش عملکرد گیاهان زراعی می‌باشد (Krogh et al., 2003). کاهش عملکرد ناشی از علف‌های هرز در کشورهای در حال توسعه با اعمال روش‌های مختلف کنترل، حدود ۱۰ درصد و در صورت عدم کنترل، بین ۱۰ تا ۱۰۰ درصد می‌باشد (Jia & Misra, 2007).

۱، ۲، ۳ و ۴- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، مریب گروه آبیاری و کارشناس کشاورزی، پژوهشکده ژنتیک و زیست‌فناوری کشاورزی طبرستان، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری (E-mail: h.pirdashti @sanru.ac.ir) - نویسنده مسئول:

تراکم علف‌های هرز سوروف (*Echinochloa crus-galli* L.)، اویارسلام زرد (*Cyperus esculentus* L.)، اویارسلام بذری (*C. diffiformis* L.)، بندواش (*Paspalum distichum* L.) و قاشق‌واش (*Alisma plantago-aquatica* L.) در کشت توأم برنج-اردک نیز نشان داد که تراکم این علف‌های هرز در تراکم ۴۰۰ عدد اردک در هکتار نسبت به شاهد، به میزان ۸۵ تا ۶۰ درصد کاهش می‌یابد (Shou et al., 2006; Ahmed et al., 2004; Zhang et al., 2009). این در حالی است که علاوه بر این تراکم‌ها، در سایر منابع، تراکم‌های متفاوتی از ۲۲۵ تا ۸۰۰ عدد اردک در واحد سطح مزارع برنج برای کنترل تراکم علف‌های هرز، آفات و بیماری‌ها توصیه شده است که این موضوع نشان می‌دهد تراکم‌های توصیه شده در واحد سطح بستگی به شرایط آب و هوایی، ارقام برنج و نوع اردک مورد بررسی در آزمایش دارد (Kim et al., 1994; Wang et al., 2003; Zhang et al., 2002; Zhang et al., 2005; Xi & Qin, 2009) آزمایش حاضر با هدف بررسی واکنش تنوع و تراکم علف‌های هرز در سه رقم برنج به تراکم اردک در کشت توأم برنج-اردک و تعیین مناسب‌ترین رقم و تراکم اردک به مرحله اجرا گذاشته شد.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در سال زراعی ۱۳۹۰-۹۱ در مزرعه دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری واقع در کیلومتر نه جاده دریا انجام شد. این منطقه در مختصات ۳۶ درجه و ۳۹ دقیقه عرض شمالی و ۵۳ درجه و ۴ دقیقه طول شرقی قرار گرفته است. پس از آماده‌سازی زمین خزانه به صورت جوی پشته، بذرهاي برنج در آن قرار داده شد و در طول مدت رشد نشای برنج، عملیات تهیه بستر زمین اصلی به مساحت ۱۵۰۰ متر مربع شامل شخم، تسطیح، مربنده و ماله‌کشی ۳۳ انجام شد. میزان بذر مصرفی ۶۰ کیلوگرم در هکتار، ابعاد هر کرت ۳۳ متر مربع، فاصله پشتنهای از یکدیگر ۵۰ سانتی‌متر و فاصله دو بوته روی هر خط ۲۵ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. همچنین آرایش بوتهای در داخل کرتهای به حالت مربعی و فاصله بین تکرارها یک متر بود. همچنین برای تأمین نیاز مواد غذایی ارقم برنج در طول دوره‌ی آزمایش، به ترتیب به میزان ۲۰۰۰، ۱۰۰۰۰ و ۳۴۰ کیلوگرم در هکتار از کودهای حیوانی مرغی، گاوی و همچنین کود ارگانیک هیومیسیل (از منبع کودهای حیوانی و سنگ‌های معدنی) برای تأمین نیتروژن، فسفر، پتاسیم و عناصر میکرو در سه مرحله نشاکاری، پنجه‌زنی و خوش‌دهی استفاده گردید. نتایج حاصل از تجزیه شیمیایی خاک محل آزمایش قبل از کاشت (جدول ۱)، کودهای حیوانی (جدول ۲) و کود ارگانیک هیومیسیل (جدول ۳) ارائه شده است.

در این پژوهش تأثیر دو عامل تعداد اردک و رقم برنج در قالب کرت‌های یک بار خرد شده با طرح پایه بلوك‌های کامل تصادفی در چهار تکرار مورد بررسی قرار گرفتند.

روش سالم و بی‌خطر است (Tang et al., 2011). در سال‌های اخیر پژوهش‌های زیادی در رابطه با مبارزه بیولوژیک علف‌های هرز مزارع برنج صورت گرفته است (Xuan et al., 2005). در این میان، اردک به عنوان عامل بیولوژیک در مزارع برنج و ارایه مکانیسم‌های موفق در کنترل عوامل زنده خسارت‌زا (آفات و علف‌های هرز)، سیستم زراعی را به سمت پایداری در تولید و حفاظت از محیط زیست سوق می‌دهد (Shouhui et al., 2006). اردک در کشت توأم برنج-اردک به عنوان یک ابزار قدرتمند در مدیریت تلفیقی آفات (IPM^۱) و علف‌های هرز عمل کرده و باعث کاهش تراکم آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز در این مزارع می‌شود (Hossain et al., 2002). اردک بسیاری از علف‌های هرز کوچک و در حال رشد را که در زیر سطح آب قرار دارند به همراه بذر آنها در خاک، مورد تغذیه قرار داده و با گل‌آسود نمودن آب به کمک منقار و شکل خاص پاهای خود، مانع از رسیدن نور کافی به سطح خاک شالیزار شده و از جوانه‌زنی و رشد مجدد علف‌های هرز در این مزارع به طور چشمگیری جلوگیری می‌کند (Zhang et al., 2009; Isobe et al., 2008). در نتیجه به دلیل حداقل استفاده از علف‌کش‌ها و آفت‌کش‌ها برای کنترل علف‌های هرز، آفات و بیماری‌ها در این مزارع، باعث آسودگی کمتر آب رودخانه‌ها و افزایش تنوع زیستی در این مناطق می‌شود (Yonghua & Guobin, 1998; Zheng et al., 1997; Zhen et al., 2004) همین زمینه، درک تأثیر تراکم اردک در واحد سطح به منظور استفاده بهینه از عوامل اقلیمی، مدیریت زراعی و مصرف بهینه نهادهای کشاورزی در تولید برنج، از طریق کنترل آفات، بیماری‌ها و علف‌های هرز می‌تواند کمک مؤثری در جهت تولید محصولات سالم با کیفیت مطلوب محصول و کاهش مصرف سموم و کودهای شیمیایی نماید. با انتخاب تراکم صحیح اردک در مزارع کشت توأم برنج-اردک می‌توان ضمن حفاظت از محیط زیست، افزایش عملکرد برنج، میزان بیماری‌های ناشی از مصرف این مواد شیمیایی در مزارع برنج را کاهش داد (Wang et al., 2003; Huang et al., 2003) (Liu et al., 2004) با انجام تحقیقاتی در بررسی تنوع و تراکم علف‌های در مزارع کشت توأم برنج-اردک گزارش نمودند که میزان تنوع و تراکم علف‌های هرز در تیمار تراکم ۳۰۰ اردک در هکتار نسبت به شاهد (بدون حضور اردک) به میزان ۸۰ درصد کاهش یافته بود. همچنین تحقیقات دیگر پژوهشگران در رابطه با میزان تراکم علف‌های هرز عدسک آبی (*Lemna minor* L.) و آزو لا (*Azolla* sp.) بیانگر کاهش ۸۰ تا ۹۵ درصدی تراکم این علف‌های هرز در مزارع کشت توأم برنج-اردک به دلیل تغذیه مناسب اردک از آنها بود (Liu et al., 1998; Yamazaki et al., 2004; Giang et al., 2010; Khandaker et al., 2007)

1- Integrated Pest Management

جدول ۱- نتایج تجزیه فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش (۰-۳۰ سانتی‌متر)

Table 1- Physical and chemical properties of soil (0-30 cm)

بافت خاک Soil texture	Mn	Zn	روی Fe	آهن K	پتاسیم P	فسفر N	نیتروژن N	مواد آلی Organic Matter	هدايت الکتریکی (دسى زيمنس بر متر) EC (dS.m ⁻¹)		
رسی - سیلیتی Silty-clay	3.2	3.7	4.2	209.7	8.7	(میلی گرم در کیلوگرم) (mg.kg ⁻¹)	(درصد) (%)	0.02	2.01	7.22	1.84

جدول ۲- برخی از خصوصیات شیمیایی کودهای آلی مورد استفاده

Table 2- Some chemical properties of organic fertilizers

نوع نهاده Type of inputs	Cu	Mn	منگنز Zn	روی Fe	آهن K	پتاسیم P	نیتروژن N	هدايت الکتریکی (دسى زيمنس بر متر) EC (dS.m ⁻¹)	
کود مرغی Poultry manure	36	209	298	955	0.77	1.39	2.9	5.14	11.82
کود گاوی Cow manure	4	72	54	1611	0.81	1.02	2.4	7.73	13.6

جدول ۳- برخی از خصوصیات شیمیایی کود ارگانیک هیومیسل

Table 3- Some chemical properties of organic Hiumiesal fertilizers

نوع نهاده Type of inputs	B	بور Cu	رس Zn	موس Fe	آهن K	مواد آلی Organic matter	فسفر P	نیتروژن N	هیومیک اسید Acid fulvic	فولویک اسید Acid Hyumick
کود هیومیسل					(میلی گرم در کیلوگرم) (mg.kg ⁻¹)			(درصد) (%)		
Hiumiesal	100	200	500	2000	20		10	3	2	11.82

شلتوك با استفاده از کواردات، از درون هر کرت با رعایت اثر حاشیه به طور جداگانه براساس دستورالعمل مؤسسه‌ی بین‌المللی تحقیقات برنج (IRRI) 2002 (انجام گردید). تجزیه واریانس داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS Institute نسخه‌ی ۱۲/۶ (1997) انجام آمد. آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار LSD در سطح احتمال پنج درصد (Liu et al., 2003) صورت گرفت. برای رسم شکل‌ها از برنامه SPSS نسخه‌ی ۱۶ (Liu et al., 2003) استفاده شد.

نتایج و بحث

- عدسک آبی (Lemna minor L.)

بر اساس نتایج تجزیه واریانس عامل رقم، تعداد اردک و بره‌همکنش رقم \times تعداد اردک در سطح احتمال یک درصد، اثر معنی‌دار در تراکم علف هرز عدسک آبی در واحد سطح داشتند (جدول ۴). بررسی اثر متقابل نشان داد که میزان تراکم این علف هرز با افزایش تراکم اردک در واحد سطح کاهش یافت، بطوریکه کمترین میزان تراکم این علف هرز در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار در ارقام طارم،

عامل اصلی تعداد اردک در سه سطح شامل D₁ (بدون حضور اردک)، D₂ (تراکم ۴۰۰ اردک در هکتار) و D₃ (تراکم ۸۰۰ اردک در هکتار) و عامل فرعی رقم برنج در سه سطح شامل R₁ (طaram) به عنوان رقم محلی، R₂ (شیرودی) و R₃ (قائم) به عنوان ارقام اصلاح شده در نظر گرفته شدند. آزادسازی جوجه اردک‌ها از نوع محلی با سن ۳۰ روز بعد از گذشت ۲۰ روز از نشاکاری انجام گرفت. در ضمن برای جداسازی اردک‌ها و اعمال تیمارها، اطراف مزرعه به وسیله‌ی توری‌های فلزی و درون مزرعه به وسیله‌ی توری‌های پلاستیکی از یکدیگر جدا گردیدند و روزانه چهت اجبار فعالیت اردک‌ها برای کنترل بهتر تراکم آفات و علف‌های هرز به میزان ۳۰ درصد کمتر از حد مطلوب تغذیه شدند. همچنین در طول دوره‌ی رشد ارقام برنج برای مبارزه با آفات از جمله کرم ساقه‌خوار برنج از اسپری سیلیس مایع در مرحله پنجه‌زنی و خوشده‌هی (غلظت سه در ۱۰۰۰)، زنبور تریکوگراما (۱۰۰ بسته در هکتار)، فرمون‌های جنسی (سه کپسول در هکتار برای هر دوره از سیکل زندگی کرم ساقه‌خوار برنج) و اختلال کننده‌های جنسی (۴۰ گرم در هکتار) استفاده شد. کلیه نمونه‌برداری‌ها از علف‌های هرز (عدسک آبی، آزولا، بندواش، اویارسلام بذری، اویارسلام زرد، قاشقواش و سوروف) و ارقام برنج برای تعیین عملکرد

کشت توأم برنج-اردک گزارش‌هایی منتشر شده است (Hossain et al., 2002). گیاه آزو لا علاوه بر ارزش غذایی بالا (۲۳ تا ۳۰ درصد پروتئین خام، چهار درصد چربی خام، ۳/۵ درصد قند محلول و یک درصد فسفر) برای اردک بسیار خوش خوارک بوده و در رشد اردک اثر معنی دار دارد (Men et al., 1996). در همین زمینه یونگ و همکاران (2007) در کشور چین گزارش نمودند که تراکم ۳۰۰ اردک در هکتار باعث کاهش معنی دار تراکم این علف هرز در مزارع کشت توأم برنج-اردک می‌شود. همچنین نتایج تحقیقات کیشیدا و اوتسومیا (1998) در کشور ژاپن (Kishida & Utsumiya, 1998) مشخص نمود با افزایش تراکم اردک در واحد سطح میزان تراکم این علف هرز به میزان ۱۰۰ درصد (بدون علف هرز آزو لا) کاهش می‌یابد. از نتایج این آزمایش نیز استنباط می‌شود که اردک با تغذیه از این علف هرز در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار نسبت به تیمار ۴۰۰ اردک باعث کاهش معنی دار تراکم علف هرز آزو لا در این مزارع می‌شود.

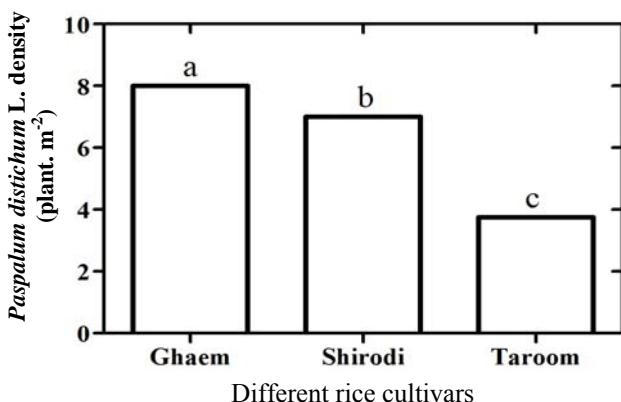
- بندواش (*Paspalum distichum* L.)

نتایج تجزیه واریانس نشان دهنده تفاوت معنی دار ($p \leq 0.01$) بین رقم و تعداد اردک بود (جدول ۴). براساس نتایج حاصل از میانگین اثرات ساده از میان رقم‌های مورد ارزیابی بالاترین میزان تراکم علف هرز بندواش مربوط به رقم قائم (هشت بوته در متر مربع) نسبت به رقم شیرودی (هفت بوته در متر مربع) و طارم (سه بوته در متر مربع) به ترتیب به میزان ۱۲ و ۶۲ درصد افزایش تراکم بوته بندواش را به خود اختصاص داد (شکل ۱). همچنین بالاترین میزان تراکم این علف هرز در شاهد (هفت بوته در متر مربع) نسبت به تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار (دو بوته در متر مربع) و تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار (یک بوته در متر مربع) به ترتیب به میزان ۷۱ و ۸۵ درصد افزایش داشت (شکل ۲). در همین زمینه گزارش شد که اردک با گل-آلود نمودن آب، به کمک منقار و پاهای خود مانع از رسیدن نور کافی به سطح خاک مزارع شالیزار شده و از جوانهزنی و رشد علف‌های هرز در این مزارع به طور چشمگیری جلوگیری می‌کند (Zhang et al., 2009). همچنین استفاده از ارقام سنتی و بومی مانند رقم طارم به دلیل قدرت بالای آن در رقابت با انواع علف‌های هرز نسبت به ارقام اصلاح شده و هیبرید مانند ارقام شیرودی و قائم، باعث کاهش معنی دار تراکم علف‌های هرز از جمله علف‌های هرز بندواش، اویارسلام و سوروف در مزارع برنج می‌شود (Yong et al., 2010). در این آزمایش تراکم ۸۰۰ اردک در هکتار به دلیل تغییرات بیشتر در محیط زیست میکروکلیمایی شالیزار این مزارع نسبت به تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار و همچنین رقم بومی تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار از ارقام پاکوتاه و اصلاح شده‌ی مورد ارزیابی در این آزمایش، جمعیت علف هرز بندواش را بیشتر تحت تأثیر قرار داد.

شیرودی و قائم (بدون علف هرز عدسک آبی) بود. بالاترین میزان تراکم این علف هرز، در شاهد (بدون حضور اردک) در رقم قائم (۲۶۰۰ عدد در متر مربع) نسبت به ارقام شیرودی (۲۲۴۵ عدد در متر مربع) و طارم (۱۶۰۰ عدد در متر مربع) در همین تیمار به ترتیب به میزان ۱۴ و ۳۸ درصد افزایش تراکم این علف هرز را به خود اختصاص داد. تعداد علف هرز عدسک آبی در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار در رقم‌های طارم (پنج عدد در متر مربع)، شیرودی (۲۹ عدد در متر مربع) و قائم (۶۰ عدد در متر مربع) نسبت به همین ارقام در شاهد به ترتیب به میزان ۹۸، ۹۹ و ۹۶ درصد کاهش داشت (جدول ۵ و شکل ۳). بسرا و همکاران (1994) گزارش نمودند که عدسک آبی با سرعت تکثیر بسیار بالا در تقدیمه اردک در مزارع کشت برنج-اردک نقش بسیار مهمی دارد. این در حالی است که ارزش غذایی علف هرز عدسک آبی از نظر میزان پروتئین، ویتامین و اسیدهای آمینه ضروری بسیار شبیه به میزان آن، در کنجاله سویا بوده و اردک به تقدیمه از این علف هرز به عنوان یک منبع غذایی در مزارع کشت توأم برنج-اردک، تمایل بسیار فراوانی دارد (Men et al., 1996). در همین زمینه نتایج مشابهی نیز توسط سایر پژوهشگران در رابطه با کاهش معنی دار این علف هرز در مزارع کشت توأم برنج-اردک گزارش شده است (Khanduker et al., 2007; Men et al., 2001; Giang et al., 2010).

- آزو لا (*Azolla piñata* R. Br.)

رقم، تعداد اردک و برهمکنش رقم \times تعداد اردک در سطح احتمال یک درصد، تعداد علف هرز آزو لا در واحد سطح را تحت تأثیر قرار دادند (جدول ۴). میزان تراکم این علف هرز در تمامی ارقام برنج با افزایش تراکم اردک در واحد سطح سیر نزولی داشت و بالاترین میزان تراکم این علف هرز در شاهد (بدون حضور اردک) به ترتیب در ارقام قائم (۳۴۹ عدد در متر مربع)، شیرودی (۲۹۰ عدد در متر مربع) و طارم (۱۱۶ عدد در متر مربع) بود؛ این در حالی است که کمترین میزان تراکم این علف هرز در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار با بالاترین تراکم اردک در واحد سطح در ارقام طارم، شیرودی و قائم (بدون علف هرز آزو لا) مشاهده شد (شکل ۳). بررسی اثر مقابله نشان داد که تراکم علف هرز آزو لا در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار در ارقام طارم، شیرودی و قائم به ترتیب برابر با ۸، ۹ و ۵۸ عدد در متر مربع نسبت به شاهد در ارقام طارم (۱۱۶ عدد در متر مربع)، شیرودی (۳۱۰ عدد در متر مربع) و قائم (۳۵۱ عدد در متر مربع) به ترتیب به میزان ۹۳، ۸۷ و ۸۳ درصد کاهش تعداد علف هرز آزو لا را به خود اختصاص دادند. همچنین تفاوت معنی داری بین ارقام طارم، شیرودی و قائم (بدون علف هرز آزو لا) در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار از نظر تراکم این علف هرز وجود نداشت (جدول ۵). در مورد ارزش غذایی علف هرز آزو لا و کنترل بسیار دقیق این علف هرز با تغذیه اردک، در مزارع

شکل ۱- میانگین تراکم علف هرز بندواش در ارقام مختلف برنج

Fig. 1- Average number of *Paspalum distichum* L. in different rice cultivars

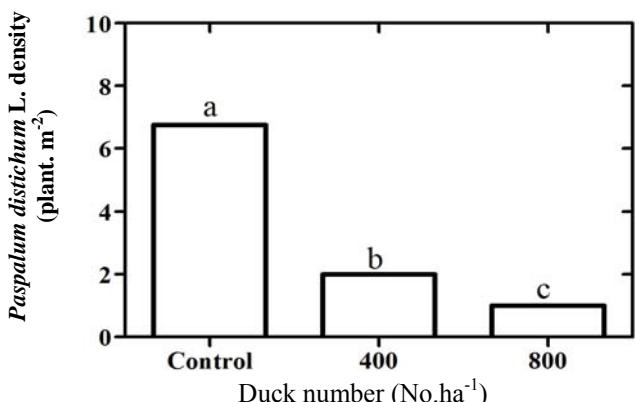
* میانگین های دارای حروف یکسان در شکل تفاوت معنی داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند

* Means with the same letters haven't significant difference based on LSD test on 5% probability level.

2010; Shouhui et al., 2006) نتایج مشابهی توسط دیگر محققان در رابطه با تأثیر اردک در کاهش تراکم علف هرز اویارسلام بذری گزارش شده است (Shou et al., 2006; Yong et al., 2005)

- اویارسلام زرد (*Cyperus esculentus* L.)

تراکم بوته علف هرز اویارسلام زرد برای تعداد اردک، رقم و برهمکنش رقم \times تعداد اردک معنی دار ($p \leq 0.01$) شد (جدول ۴). بررسی اثر متقابل تیمارها نشان داد که بالاترین میزان تراکم این علف هرز در شاهد (بدون حضور اردک) در رقم قائم (۶۷ بوته در متر مربع) بود که نسبت به ارقام طارم (چهار بوته در متر مربع)، شیرودی (پنج بوته در متر مربع) و قائم (پنج بوته در متر مربع) در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار به ترتیب به میزان ۵۵، ۸۱ و ۶۶ درصد افزایش تراکم بوتهای علف هرز اویارسلام زرد را به خود اختصاص داد. کمترین میزان تراکم علف هرز اویارسلام زرد در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار در ارقام طارم، شیرودی و قائم (دو بوته در متر مربع) بود که نسبت به ارقام طارم (چهار بوته در متر مربع)، شیرودی (هفت بوته در متر مربع) و قائم (شش بوته در متر مربع) در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار به ترتیب به میزان ۷۱، ۵۰ و ۶۶ درصد افزایش داشت. بالاترین میزان تراکم این علف هرز در شاهد (بدون حضور اردک) در رقم قائم (۶۷ بوته در متر مربع) نسبت به کمترین میزان تراکم این علف هرز در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار در ارقام طارم، شیرودی و قائم (دو بوته در متر مربع) به میزان ۹۷ درصد افزایش تراکم علف هرز اویارسلام زرد را به خود اختصاص داد (جدول ۵ و شکل ۳).

شکل ۲- اثر تعداد اردک در تراکم بوته بندواش

Fig. 2- Effect of ducks number on *Paspalum distichum* L. density

* میانگین های دارای حروف یکسان در شکل تفاوت معنی داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند

* Means with the same letters haven't significant difference based on LSD test on 5% probability level.

- اویارسلام بذری (*Cyperus difformis* L.)

تعداد اردک، رقم و برهمکنش رقم \times تعداد اردک اثر معنی دار در سطح احتمال یک درصد بر میزان تراکم علف هرز اویارسلام بذری، در واحد سطح داشتند (جدول ۴). نتایج مقایسه میانگین ها نشان دادند که بالاترین میزان تراکم این علف هرز در شاهد و به ترتیب در ارقام قائم (۱۱ بوته در متر مربع)، شیرودی (۱۱ بوته در متر مربع) و طارم (پنج بوته در متر مربع) بود که نسبت به ارقام قائم (هشت بوته در متر مربع)، شیرودی (دو بوته در متر مربع) و طارم (سه بوته در متر مربع) در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار به ترتیب به میزان ۵۵، ۸۱ و ۶۶ درصد افزایش تعداد این علف هرز را به خود اختصاص دادند (جدول ۵). کمترین میزان تراکم این علف هرز در ارقام طارم و شیرودی (۱ بوته در متر مربع) در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار بود که نسبت به همین ارقام در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار (سه و دو بوته در متر مربع) به ترتیب به میزان ۶۶ و ۵۰ درصد افزایش داشت. میزان تراکم این علف هرز در رقم طارم در شاهد نسبت به همین رقم در تیمار ۴۰۰ و ۸۰۰ اردک در هکتار به ترتیب به میزان ۴۰ و ۸۰ درصد افزایش تراکم این علف هرز را به خود اختصاص داد (شکل ۳).

لیو و همکاران (Liu et al., 1998) بیان نمودند که یکی از بهترین راه حل های موجود، برای کاهش تراکم علف هرز اویارسلام زرد و بذری با توجه به قدرت تکثیر آنها در مزارع برنج بدون استفاده از سومون کشاورزی، استفاده از اردک در این مزارع می باشد. اردک بسیاری از علف های هرز کوچک و در حال رشد را که در زیر یا نزدیک سطح آب قرار دارند به همراه بذر های موجود در خاک این مزارع مورد تغذیه قرار می دهد و بدین طریق از جوانه زنی و رشد مجدد علف های هرز به طور چشمگیری جلوگیری می کند (Wei et al.,

جدول ۴- میانگین مربuat فلور و تراکم گونه های هرز (هزار مریع) به همراه میزان عماکرد شتابک در تپه های تعداد ردک و رقم

Table 4- Mean squares of weeds flora and density (m^2) along with paddy yield in ducks number and rice cultivar treatments

S.O.V.	متابع تسبیرات تعداد ردک	عدسک ابی درجه ازدایی	جلا	بندوانش	اوبارسلام	اوبارسلام	بذری	ازدرا	اوراسلام	بذری	قاشقچاوش	سوزروف	توغ علف	هزار هرز	تعداد علف هرز	عماکرد	شتابک
Rep.	زیوار	3	0.32	0.16	0.05	0.08	0.05	0.01	0.04	0.05	0.01	0.04	0.05	1828	207		
Duck (D)	تعداد ردک	2	7245.50**	673.89**	5.17**	13.60**	83.07**	3.55**	8.99**	4.28**	23369825**	186348**					
Error a	خطای نوع اول	6	0.65	0.28	0.03	0.05	0.07	0.01	0.04	0.05	2047	1168					
Cultivar (C)	رقم	2	113.76**	76.96**	0.87**	3.13**	3.56**	0.82**	1.90**	0.42**	801279**	43574**					
D×C	تعداد ردک × رقم	4	36.85**	21.23**	0.05 ^{ns}	0.78**	1.22**	0.22**	0.26**	0.14 ^{ns}	644439**	8495**					
Error	خطای آزمایشی	18	0.93	0.21	0.03	0.05	0.09	0.01	0.03	0.04	6841	1046					
C.V (%)	٪ تسبیرات	-	5.8	6.9	11.5	11.5	9.9	10.2	10.7	9.2	9.8	9.30					

ns: Non-significant

* , **: are significant at 5 and 1% probability levels, respectively

ns: غیر معنی دار

* : به ترتیب معنی دار سطوح اختصار بین و یک درصد

** : به ترتیب معنی دار سطوح اختصار بین و یک درصد

جدول ۵- مقایسه میزانگرانهای عمده شناور، فلور و تراکم علف‌های هرز (متر مربع) در برهمکنش تیمارهای تعداد اردک × رفیع

تعداد اردک (تعداد هکتار)	رقم برج	نام Rice cultivar	زیولا <i>Azolla</i>	عدسک ابی <i>Lemna minor L.</i>	اوراسلام <i>Cyperus difformis L.</i>	بذری <i>Cyperus esculentus L.</i>	قاشق‌واش <i>Alisma plantago-aquatica L.</i>	شوروغ <i>Echinocloa crus-galli L.</i>	تعداد علف هرز (متر مربع)		تعداد علف هرز (متر مربع) Yield paddy (g. m ⁻²)
									آوارسلام	زرد	
0	شیروندی	Tarom	1527 c*	117 c	4 c	28 c	2 c	3 c	1681 c	202.50 e	224.50 e
		Shirodi	2116 b	295 b	9 b	37 b	3 b	6 b	2466 b		
		Ghaem	2592 a	340 a	14 a	56 a	4 a	10 a	3016 a		
		Tarom	0 f	0 f	3 d	4 e	0 d	1 de	20 d	299.00 d	
400	شیروندی	Shirodi	22 e	30 e	2 d	6 d	0 d	2 d	56 d	410.120 d	400.50 b
		Ghaem	52 d	42 d	6 c	5 de	2 c	3 c	110 d		
		Tarom	0 f	0 f	1 e	2 f	0 d	0 f	3 e	361.8 c	
		Shirodi	0 f	0 f	1 e	2 f	0 d	0 f	3 e	536.00 a	
800	شیروندی	Ghaem	0 f	0 f	2 d	2 f	0 d	1 de	5 f	437.80 b	* در هر سوتون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون LSD در سطح اختصار پنج درصد خلاف مبنی دارند. * Means in each column followed by similar letter (s) are not significantly different at 5% probability level using LSD test.
		Tarom	0 f	0 f	1 e	2 f	0 d	0 f	3 e	361.8 c	
		Shirodi	0 f	0 f	1 e	2 f	0 d	0 f	3 e	536.00 a	
		Ghaem	0 f	0 f	2 d	2 f	0 d	1 de	5 f	437.80 b	

* در هر سوتون میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، بر اساس آزمون LSD در سطح اختصار پنج درصد خلاف مبنی دارند.

* Means in each column followed by similar letter (s) are not significantly different at 5% probability level using LSD test.

علف‌هرز سوروف) و بالاترین میزان تراکم این علف‌هرز در شاهد (بدون حضور اردک) در رقم قائم (۱۰ بوته در متر مربع) بود. تراکم این علف‌هرز در شاهد در ارقام طارم، شیرودی و قائم به ترتیب برابر با ۷، ۱۰ و ۱۰ بوته در متر مربع بود که نسبت به ارقام طارم (یک بوته در متر مربع)، شیرودی (سه بوته در متر مربع) و قائم (چهار بوته در متر مربع) در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار به ترتیب به میزان ۵۷، ۷۵ و ۶۰ درصد افزایش تعداد این علف‌هرز را به خود اختصاص دادند (جدول ۵ و شکل ۳). بر اساس نظر شوو و همکاران (Shou et al., 2006) میزان تراکم این علف‌هرز در تراکم ۳۰۰ اردک در هکتار نسبت به شاهد (بدون حضور اردک)، به میزان ۹۹ درصد کاهش یافته بود. این در حالی است که در آزمایش حاضر، میزان تراکم این علف‌هرز در تراکم ۸۰۰ اردک در هکتار به میزان ۹۹ درصد نسبت به شاهد کاهش یافته است و تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار توانایی لازم برای کنترل این علف‌هرز را دارا نبود. همچنین در بین ارقام مورد بررسی، رقم طارم به عنوان رقم بومی و پابلند با قدرت بالاتر در رقابت با علف‌های هرز نسبت به ارقام دیگر در تراکم ۴۰۰ اردک در هکتار، دارای تراکم کمتری از این علف‌هرز بود. در همین زمینه نتایج مشابهی توسط سایر محققان گزارش شده است (Tojo et al., 2007; Shou et al., 2006)

- تعداد علف‌های هرز

نتایج تجزیه واریانس نشان دهندهٔ تفاوت معنی‌دار ($p \leq 0.01$) بین رقم، تعداد اردک و برهمکنش رقم \times تعداد اردک از نظر تعداد علف‌هرز بود (جدول ۴). بررسی اثر متقابل نشان داد که بالاترین میزان تعداد علف‌هرز در واحد سطح در شاهد در رقم قائم ۳۱۱۸ (پنج بوته در متر مربع) نسبت به ارقام طارم (۱۶۸۶ بوته در متر مربع) و طارم (۲ بوته در متر مربع) در همین تیمار به ترتیب به میزان ۴۰ و ۶۰ درصد افزایش تراکم این علف‌هرز را به خود اختصاص داد. همچنین تفاوت معنی‌دار بین ارقام مورد ارزیابی در تیمار ۴۰۰ و ۸۰۰ اردک در هکتار از نظر تراکم بوته‌ی این علف‌هرز مشاهده نشد (جدول ۵). بنا بر گزارش شوو و همکاران (Shou et al., 2006) در کشور چین معلوم شد که تراکم ۳۰۰ اردک در هکتار در مزارع کشت تومان برج-اردک توانایی و قدرت بسیار بالایی در کنترل تراکم علف‌های هرز پنهن برگ (علف‌هرز قاشق‌واش) دارد. با توجه به نتایج آزمایش حاضر، تفاوت معنی‌دار بین تراکم‌های ۴۰۰ و ۸۰۰ اردک در هکتار (بدون علف‌هرز قاشق‌واش) از نظر تراکم این علف‌هرز وجود نداشت.

استفاده از ارقام بومی و پابلند نقش بسیار مؤثری در کنترل تراکم علف‌های هرز (اویارسلام زرد و بذری) نسبت به ارقام اصلاح شده دارد (By et al., 2004). در آزمایش حاضر نیز کمترین تراکم تمامی علف‌های هرز از جمله علف‌هرز اویارسلام زرد در رقم طارم به عنوان رقم بومی و پابلند بدست آمد. در آزمایش‌های انجام شده توسط ژانگ و همکاران (Zhang et al., 2009) در کشور چین نشان داده شد که کشت تومان برج-اردک به دلیل تحرک و فعالیت زیاد اردک در این مزارع و به دلیل نامساعد کردن شرایط اکولوژیکی رشد علف‌های هرز باعث کاهش معنی‌دار تراکم علف‌های هرز در این مزارع می‌شود. بنابراین با افزایش تراکم اردک در واحد سطح (تراکم ۸۰۰ اردک در هکتار) به دلیل نامساعدتر شدن شرایط اکولوژیکی رشد علف‌های هرز نسبت به تراکم‌های کمتر اردک (تراکم ۴۰۰ اردک در هکتار)، احتمال کاهش تراکم علف‌های هرز در واحد سطح بیشتری وجود دارد. در همین زمینه نتایج مشابهی توسط یانگ و همکاران گزارش شده است (Yong et al., 2005).

- قاشق‌واش (*Alisma plantago-aquatica* L.)

براساس نتایج تجزیه واریانس عامل تعداد اردک، رقم و اثر متقابل رقم \times تعداد اردک در سطح احتمال یک درصد، اثر معنی‌دار در تراکم بوته‌ی علف‌هرز قاشق‌واش داشتند (جدول ۴). بررسی اثر متقابل نشان داد که بالاترین میزان تراکم این بوته در شاهد در رقم قائم (پنج بوته در متر مربع) نسبت به رقم شیرودی (سه بوته در متر مربع) و طارم (۲ بوته در متر مربع) در همین تیمار به ترتیب به میزان ۴۰ و ۶۰ درصد افزایش تراکم این علف‌هرز را به خود اختصاص داد. همچنین تفاوت معنی‌دار بین ارقام مورد ارزیابی در تیمار ۴۰۰ و ۸۰۰ اردک در هکتار از نظر تراکم بوته‌ی این علف‌هرز مشاهده نشد (جدول ۵). بنا بر گزارش شوو و همکاران (Shou et al., 2006) در کشور چین معلوم شد که تراکم ۳۰۰ اردک در هکتار در مزارع کشت تومان برج-اردک توانایی و قدرت بسیار بالایی در کنترل تراکم علف‌های هرز پنهن برگ (علف‌هرز قاشق‌واش) دارد. با توجه به نتایج آزمایش حاضر، تفاوت معنی‌دار بین تراکم‌های ۴۰۰ و ۸۰۰ اردک در هکتار (بدون علف‌هرز قاشق‌واش) از نظر تراکم این علف‌هرز وجود نداشت.

- سوروف (*Echinochloa crus-galli* L.)

نتایج تجزیه واریانس نشان دهندهٔ تفاوت معنی‌دار ($p \leq 0.01$) بین رقم، تعداد اردک و اثر متقابل رقم \times تعداد اردک بود (جدول ۴). مقایسه میانگین صفات نشان داد که کمترین میزان تراکم این علف‌هرز در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار در ارقام طارم و شیرودی (بدون

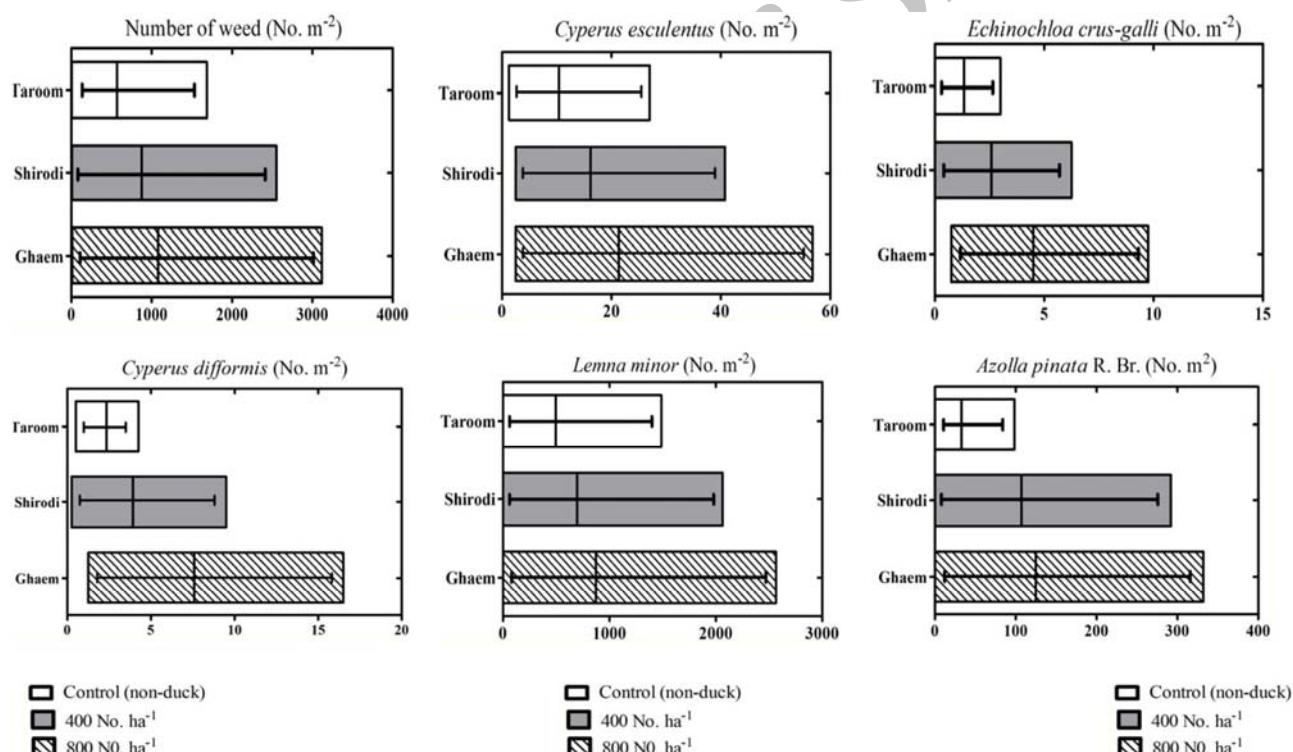
در مقایسه با ارقام بومی دارای تنوع علف هرز بالاتری می‌باشد. نتایج مربوط به تنوع علفهای هرز در واحد سطح نیز نشان دادند ارقام شیرودی و قائم به عنوان ارقام اصلاح شده، بالاترین میزان تنوع علف هرز را به خود اختصاص داد. این در حالی است که آفزایش تراکم اردک در واحد سطح مزارع برنج باعث کاهش معنی‌دار تنوع علفهای هرز در واحد سطح این مزارع می‌شود. در آزمایش حاضر نیز کمترین میزان تنوع علفهای هرز در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار مشاهده شد.

عملکرد شلتوك

نتایج تجربه واریانس نشان دهنده تفاوت معنی‌دار بین رقم، تعداد اردک و برهمکنش آنها در سطح احتمال یک درصد از نظر صفت عملکرد شلتوك بود (جدول ۴).

- تنوع علفهای هرز

تنوع علفهای هرز در واحد سطح فقط برای تعداد اردک در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار شد (جدول ۴). بر اساس نتایج حاصل از میانگین اثرات ساده از میان رقم‌های مورد ارزیابی بالاترین میزان تنوع علف هرز در واحد سطح مربوط به رقم قائم (هشت گونه‌ی علف هرز در متر مربع) نسبت به رقم طارم و شیرودی (هفت گونه‌ی علف هرز در متر مربع) به میزان ۱۲ درصد افزایش داشت (شکل ۴). همچنین بالاترین میزان تنوع علف هرز در شاهد (هشت گونه‌ی علف هرز در متر مربع) نسب به تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار (چهار گونه‌ی علف هرز در متر مربع) و تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار (یک گونه‌ی علف هرز در متر مربع) به ترتیب به میزان ۵۰ و ۸۷ درصد افزایش تنوع علف هرز را به خود اختصاص داد (شکل ۵). همان‌طور که شو و همکاران (Shou et al., 2006) گزارش نمودند، مشخص گردید که ارقام هیبرید و اصلاح شده به دلیل ضعف در رقابت با علفهای هرز

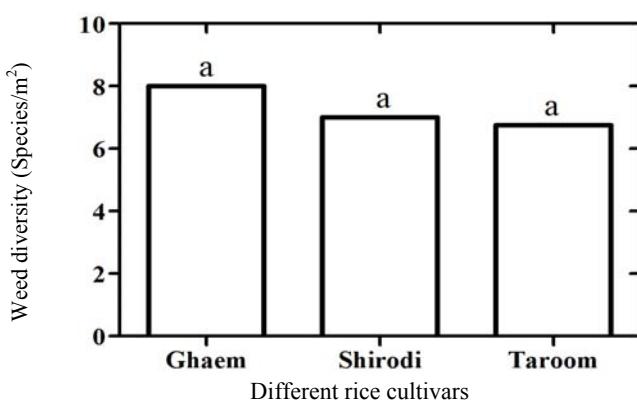

شکل ۳- حداقل، حداکثر، مجموع و تراکم علفهای هرز مختلف به طور جدایانه در گشت توأم برنج-اردک

Fig. 3- Minimum, maximum, total and density of different weeds in rice-duck farming

* میانگین‌های دارای دامنه‌ی همپوشانی پیکان بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال یک پنج درصد تفاوت معنی‌دار ندارند.

* Means with the same overlap range haven't significant difference based on LSD test at 5% probability level.

شکل ۴- میانگین تنوع علف هرز در ارقام مختلف برنج

Figure 4- Weed diversity in different rice cultivars

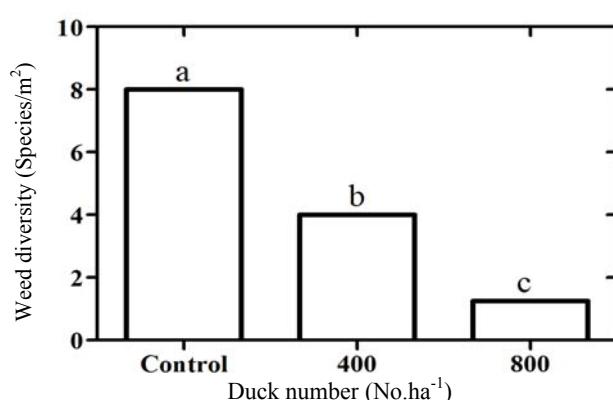
* میانگین‌های دارای حروف یکسان در شکل تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

* Means with the same letters haven't significant difference based on LSD test on 5% probability level.

توأم برنج-اردک وابسته به میزان تراکم اردک در واحد سطح است و با افزایش تراکم اردک در واحد سطح از میزان تراکم و تنوع علفهای هرز مخصوصاً پهن برگ‌ها در این مزارع کاسته شد. همچنین به نظر می‌رسد که استفاده از ارقام پابلند و بومی منطقه مانند رقم طارم با قدرت رقبتی بالاتر نسبت به ارقام پاکوتاه و اصلاح شده مانند ارقام قائم و شیرودی، تا حدود زیادی به کنترل تراکم علفهای هرز در این مزارع کمک نمود. در مجموع هفت گونه علف هرز، از پنج تیره گیاهی شناسایی شد که شش گونه از علفهای هرز شناسایی شده، باریک برگ و یک مورد نیز پهن برگ بود. در همین زمینه بالاترین میزان تراکم علفهای هرز در عدسک آبی (۲۶۰۰ عدد در متر مربع)، آزو لا (۳۵۰ عدد در متر مربع)، اویارسلام زرد (۶۰ بوته در متر مربع)، اویارسلام بذری (۱۸ بوته در متر مربع)، سوروف (۱۰ بوته در متر مربع)، بندواش (هشت بوته در متر مربع) و قاشقواش (چهار بوته در متر مربع) در شاهد و در رقم قائم مشاهده شد. همچنین در بین ارقام مورد ارزیابی کمترین و بالاترین میزان تنوع و تراکم علفهای هرز به ترتیب در ارقام طارم (بومی) و قائم (اصلاح شده) بود. در پایان، در شرایط آزمایش حاضر رقم طارم و تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار با کمترین میزان تنوع و تراکم علفهای هرز در واحد سطح، برتر از سایر ارقام برنج و تراکم‌های دیگر اردک در واحد سطح بودند.

سپاسگزاری

بدینوسیله از مسئولان محترم پژوهشکده ژنتیک و زیست‌فناوری کشاورزی طبرستان به خاطر حمایت‌های مالی در انجام این پژوهش و مهندس کریم باباجانی به خاطر نظرات ارزنده و راهگشا، صمیمانه تشکر و قدرانی می‌شود.

شکل ۵- اثر تعداد اردک در تنوع علف هرز

Figure 5- Effect of ducks number on weeds diversity

* میانگین‌های دارای حروف یکسان در شکل تفاوت معنی‌داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

بررسی اثر متقابل نشان داد که عملکرد شلتوك در تیمار ۸۰۰ اردک در هکتار به ترتیب در ارقام شیرودی ($\frac{5}{3}$ تن در هکتار)، قائم ($\frac{4}{3}$ تن در هکتار) و طارم ($\frac{3}{6}$ تن در هکتار) نسبت به ارقام شیرودی ($\frac{4}{1}$ تن در هکتار)، قائم ($\frac{4}{4}$ تن در هکتار) و طارم ($\frac{9}{6}$ تن در هکتار) در تیمار ۴۰۰ اردک در هکتار به ترتیب به میزان ۷، ۲۳ و ۲۰ درصد افزایش یافته بود و این میزان نسبت به همین ارقام در شاهد به ترتیب به میزان ۵۸، ۵۶ و ۴۴ درصد افزایش یافت (جدول ۵). سان و همکاران (Xuan et al., 2005) اظهار داشتند عملکرد شلتوك در تراکم ۶۰۰ اردک در هکتار نسبت به تراکم ۳۰۰ اردک در هکتار به ترتیب به میزان ۱۵ و ۱۰ درصد به دلیل بهبود کنترل علف‌های هرز افزایش یافته بود.

در همین زمینه نتایج مشابهی توسط سایر محققان گزارش شده است (Tojo et al., 2007; By et al., 2004) از نتایج این بخش آزمایش می‌توان استنباط نمود که تراکم ۸۰۰ اردک در هکتار با کنترل مناسب‌تر تراکم آفات، بیماری‌ها و علفهای هرز نسبت به تراکم ۴۰۰ اردک در هکتار و شاهد از افزایش عملکرد بیشتری برخوردار بوده است.

نتیجه‌گیری

انتخاب بهترین تراکم اردک در واحد سطح مزارع کشت توأم برنج-اردک، به عنوان یک عامل مهم در کنترل بیولوژیکی تراکم علفهای هرز در این مزارع شناخته شده است. به طوری که با تغییر تراکم علفهای هرز به وسیله‌ی تغییر تراکم اردک در واحد سطح، عملکرد تولیدی نیز تحت تأثیر قرار گرفت. همان‌طور که از نتایج آزمایش حاضر استنباط می‌شود، تراکم علفهای هرز در مزارع کشت

منابع

- 1- Ahmed, G.J.U., Hossain, S.T., Islam, M.D.R., and Rabbi, M.D.F. 2004. Rice-duck farming reduces weeding and insecticide requirement and increases grain yield and income of farmers. International Rice Research Notes 29(1): 74-77.
- 2- Becerra, M., Ogle, B., and Preston T.R. 1994. Effect of replacing whole boiled soybeans with duckweed (*Lemna* sp) in the diets of growing ducks. Livestock Research for Rural Development 7: 34-44.
- 3- By, D.E., Johnson, M.C.S., Wopereis, D., Mbodj, S., Diallo, S., Powers, S., and Haefele, M. 2004. Timing of weed management and yield losses due to weeds in irrigated rice in the Sahel. Field Crops Research 85: 31-42.
- 4- Frei, M., Khan, M.A.M., Razzak, M.A., Hossain, M.M., Dewan, S., and Becker, K. 2007. Effects of a mixed culture of common carp, *Cyprinus carpio* L., and *Nile tilapia*, *Oreochromis niloticus* (L.), on terrestrial arthropod population, benthic fauna, and weed biomass in rice fields in Bangladesh. Biological Control 41: 207-213.
- 5- Giang, N., Preston, T.R., and Ogle, B. 2010. Effect on the performance of common ducks of supplementing rice polishings with taro (*Colocasia esculenta*) foliage. Livestock Research for Rural Development 22(10): 10-23.
- 6- Hossain, S.T., Ahmed, G.J.U., Islam, M.R., and Mahabub, A.A. 2002. Role of ducks in controlling weeds and insects in integrated rice-duck farming. Bangladesh Journal Environment Sciences 6(2): 424-427.
- 7- Huang, M., Huang, H., and Gan, D.X. 2003. Study on application duck-culturing technique to no-tillage cast-transplant. Journal of Hunan Agricultural University 29: 207-210.
- 8- International Rice Research Institute (IRRI). 2002. Find out how the qualities of rice are evaluated and scored in this authoritative sourcebook. Standard Evaluation System for Rice. p. 1-54.
- 9- Isobe, K., Asano, H., and Tsuboki, Y. 1998. Effects of cultivation methods on the emergence of weeds and the growth and yield of paddy rice, with special reference to using aigamo ducks. Japanese Journal Crop Science 67(3): 297-301.
- 10- Jia, Z., and Misra, P.H. 2007. Developmental exposure to pesticides Zineb and/or Endosulfan renders the nigrostriatal dopamine system more susceptible to these environmental chemicals later in life. Neuro Toxicology 28: 727-735.
- 11- Khandaker, T., Khan, M.J., Shahjalal, M.D., and Rahman, M. 2007. Use of duckweed (*Lemna perpusilla*) as a protein source feed item in the diet of semi-scavenging jinding layer ducks. The Journal of Poultry Science 44: 314-321.
- 12- Kim, H.D., Park, J.S., Bang, K.H., Cho, Y.C., Park, K.Y., Kwon, K.C., and Rhoe, Y.D. 1994. Rice growth and yield response in a rice/duck farming system in paddy fields. Korean Journal Crop Sciences 39(4): 339-347.
- 13- Kishida, Y., and Utsumiya, N. 1988. Integrated farming system of *Azolla-Aigamo* duck meat-rice production in paddy fields, I: effects of aquatic fern *Azolla* on growth of aigamo duck and rice yield. Vocational Agriculture 46(1): 19-23.
- 14- Krogh, K.A., Mogensen, K., and Vejrup, V. 2003. Environmental properties and effects of nonionic surfactant adjuvants in pesticides: a review. Chemosphere 50: 871-901.
- 15- Liu, X., Zhiping, L., and Huang, H. 2004. Rules of field weeds in wetland rice-duck compounded system. Journal of Hunan Agricultural University 30(3): 292-294.
- 16- Liu, R.X., Kuang, J., Gong, Q., and Hou, X.L. 2003. Principal component regression analysis with SPSS. Computer Methods and Program in Biomedicine 71: 141-147.
- 17- Liu, X., Takayama, K., Yamashita, K., Nakanishi, Y., Manda, M., Inanaga, J., Matsumoto, S., and Nakagama, A. 1998. The effects of integrated azolla-duck-rice farming system on weeding, pest control and the behavior of ducks. Japanese Journal of Livestock Management 34(1): 13-22.
- 18- Macfadyen, S., Gibson, R., Raso, L., Sint, D., Traugott, M., and Memmott, M. 2009. Parasitoid control of aphids in organic and conventional farming systems. Agricultural Ecosystem Environment 133: 14-18.
- 19- Men, B.X., Ogle, B., and Lindberg, E. 2001. Use of duckweed as a protein supplement for growing ducks. Department of Animal Nutrition and Management 23: 1741-1746.
- 20- Men, B.X., Ogle, B., and Preston, T.R. 1996. Duckweed (*Lemna* spp.) as replacement for roasted soya beans in diets of broken rice for fattening ducks on a small scale farm in the Mekong delta. Livestock Research for Rural Development 8: 34-41.
- 21- Morin, L., Reid, A.M., Sims-Chilton, N.M., Buckley, Y.M., Dhileepan, K., Hastwell, G.T., Nordblom, T.I., and Raghu, S. 2009. Review of approaches to evaluate the effectiveness of weed biological control agents. Biological Control 51: 1-15.
- 22- SAS Institute Inc. 2002. The SAS System for Windows, Release 9.0. Statistical Analysis 810 Systems Institute, Cary. NC. USA.
- 23- Shou, W., Sheng, H.Q., and Jian, W.Q. 2006. Influence of long-term rice-duck farming systems on the composition and diversity of weed communities in paddy fields. Journal of Plant Ecology 1: 1-9.
- 24- Shouhui, W., Sheng, Q., and Bo, M. 2006. Influence of long-term rice-duck farming systems on the composition and diversity old weed communities in paddy fields. Acta Phytoecologica Science 30(1): 9-16.

- 25- Tang, W., Zhu, Y.Z., Hua, Q.H., Qiang, S., and Bruce, A.A. 2011. Field evaluation of *Sclerotium rolfsii*, a biological control agent for broadleaf weeds in dry, direct-seeded rice. *Crop Protection* 30: 1315-1320.
- 26- Tojo, S., Yoshizawa, M., and Motobayashi, T. 2007. Effects of loosing aigamo ducks on the growth of rice plants, weeds, and the number of arthropods in paddy fields. *Weed Biology and Management* 7: 38-43.
- 27- Wang, H., Huang, H., Yang, Z.H., and Liao, X.L. 2003. Integrated benefits of rice-duck complex ecosystem. *Rural Ecological Environment* 19: 23-26.
- 28- Wei, W., Xiaoli, X., and Yonghong, X. 2010. Progress in the researches of seed bank in rice paddy fields. *Ecology and Environmental Sciences* 19(11): 2758-2763.
- 29- Xi, Y.G., and P. Qin. 2009. Emergy evaluation of organic rice-duck mutualism system. *Ecology Engineering* 35: 1677-1683.
- 30- Xuan, T.D., Shinkichi, T., Khanh, T.D., and Chung, L.M. 2005. Biological control of weeds and plant pathogens in paddy rice by exploiting plant allelopathy: an overview. *Crop Protection* 24: 197-206.
- 31- Yamazaki, M., Yasuda, N., Yamada, T., Ota, K., and Kimura, M. 2004. Comparison of aquatic organisms communities between paddy fields under rice-duck (aigamo) farming and paddy fields under conventional farming. *Soil Science and Plant Nutrition* 50: 375-383.
- 32- Yong, Y., Tai, S., and Bao, X. 2010. Effects of different rice farming systems on paddy field weed community. *Institute of Geographic Sciences and Natural Resources Research* 21(6): 1603-8.
- 33- Yong, Y., Tai, S., and Bao, X. 2007. Controlling effects of multiple species coexistence on rice diseases, pests and weeds in paddy field ecosystem. *Institute of Agroecology and Eco-engineering* 18(5): 113-126.
- 34- Yong, Y., Tai, S., and Bao, X. 2005, Control effects of rice-duck farming and other weed management strategies on weed communities in paddy fields. *Weed Research Laboratory* 16(6): 1067-1071.
- 35- Yonghua, Z. and Guobin, D. 1998. Benefits analysis and comprehensive evaluation of rice-fish-duck symbiotic model. *China Journal Ecological Agriculture* 6(1): 48-51.
- 36- Zhang, J.E., Xu, R., Chen, X., and Quan, G. 2009. Effects of duck activities on a weed community under a transplanted rice-duck farming system in southern China. *Weed Biology and Management* 9: 250-257.
- 37- Zhang, J.E., Zhao, M.Y., and Chen, J. 2005. Effects of integrated rice duck farming system on the growth of rice. *Ecology Science* 24(2): 117-119.
- 38- Zhang, J., Lu, E., and Zhang, X.J. 2002. Study on the function and benefit of rice-duck agroecosystem. *Ecology Science* 21(1): 6-10.
- 39- Zhen, N.H., Wang, Q.S., Shen, X.K., Zhang, W.J., Bian, X.M., and Huang, P.S. 2004. Current status and technical prospect of rice-duck mutualistic eco-farming in China. *Journal of Ecology and Rural Environment* 20(4): 64-67.
- 40- Zheng, Y.H., Deng, G.B., and Lu, G.M. 1997. A study on economic benefits of rice-fish-duck complex ecosystem. *Chinese Journal of Applied Ecology* 8(4): 431-434.